

DIVERSE

Picatura de intelepciune

Dumnezeu intai smereste si apoi inalta; diavolul intai inalta, apoi smereste. (Ioan Gura de Aur)

Cu penele alutia te poti impodobi, dar nu poti zbura. Acest lucru nu-l prea stiu oamenii. Dar il stiu pasarile. (L. Blaga)

Cu cat ai mai multe, cu atata ii esti mai dator lui Dumnezeu, asa ca nu vad de ce te-ai putea mandri cand traiesti ca un datornic! - anonim

Nimeni nu este mai gol ca cel plin de el insusi. - anonim

Cand uiti de propriile tale defecte ajungi mandru si tiran. (Democrit)

Smerenia este cel mai ciudat atribut uman. Cand crezi ca o ai, ai si pierdut-o. - anonim

VERSETUL LUNII FEBRUARIE 2011

“Dacă vine cineva după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea zilnic și să Mă urmeze.”
Matei 16:24

Tehnoredactare:

Valentin David

Contact:

Telefon: 004-0255-542214

E-mail: maranata_mn@yahoo.com

Urmăriti serviciile bisericii pe internet
LIVE la adresa:

www.maranata1.netfirms.com

SARBATORITII LUNII FEBRUARIE 2011:

Domnul sa te binecuvanteze !

Sporea Maria – 1 februarie
Cirpean Maria – 4 februarie
Popovici Marioara – 4 februarie
Rusmir Dorina – 5 februarie
Radut Elisabeta – 6 februarie
Albu Maria – 8 februarie
Albu Nicoleta – 10 februarie
Marisescu Dorina – 14 februarie
Boboescu Ilie – 20 februarie
Chilnicean Elisabeta – 22 februarie
Craiovan Petru – 24 februarie
Cocirla Magdalena – 24 februarie
Iancu Maria Daniela – 25 februarie
Iancu Ioan – 28 februarie

ZIUA DE JERTFA A BISERICII NOASTRE

“Vegheati dar in tot timpul si rugati-va ca sa aveti putere sa scapati de toate lucrurile acestea care se vor intampla si sa stati in picioare inaintea Fiului omului.” – Luca 21:36

In fiecare zi de vineri, biserica este chemata la o zi de jertfa prin post si rugaciune care se va incheia in sanctuarul bisericii cu ocazia serviciului de studiu biblic si rugaciune aplicata.

In fiecare zi intre biserica este chemata sa mijloceasca inaintea Lui Dumnezeu pentru:

- Vestitorii Evangheliei
- Congregatia din Moldova Noua ca Dumnezeu sa intareasca marturia membrilor bisericii
- Prietenii ascultatori ai mesajelor

Anul II, Nr.11 – FEBRUARIE 2011
GRATIS

Biserica Baptista Maranata Moldova Noua

“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci!” - Mica 4:5

Buletin inFormativ

Lepadarea de sine vs. afirmarea sinelui

Ovidiu Boboescu

“Pretul fericirii este eliberarea de propria importanta.” - Bert Hellinger

S-au scris multe cărți despre ucenicizare, în special acel aspect care are de a face cu ucenicizarea celorlalți. Asadar, să vorbim privitor asupra acestui fapt al negării de sine exprimat prin imaginea purtării crucii noastre. Aceasta este ceva despre care noi auzim foarte puțin. Aceasta ar fi fost o enigmă pentru creștinii din generațiile primare. Și mulți dintre acei sfinți bătrâni, dacă ar trăi și ar putea vedea modul în care ne desfășurăm noi astăzi, ar fi surprinși de neglijența noastră asupra acestui lucru. Conform modului lor de gândire, negarea sau lepadarea de sine este de o esență reală a ceea ce înseamnă să aparținem lui Cristos. „Dacă vine cineva după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea zilnic și să Mă urmeze.” (Matei 16:24) Acestea sunt cuvinte importante ale lui Isus Cristos asupra ucenicizării. Vorbim despre porunca „Urmați-Mă” a lui Cristos și cumva putem reuși cu aceasta. Sau venim la porunca Sa de a lua jugul Său, învățând despre El și intrând în școala Sa și să putem face aceasta. Și în cel mai rău aceasta pare ca o mai multă osteneală din greu. Dar cum rămâne cu acest fapt al lepădării de sine, acest fapt al purtării crucii? Noi spunem, bine, dar asta trebuie că e pentru altcineva. Cu siguranță nu e pentru mine. Și sigur nu poate fi de esență a ceea ce înseamnă să fii creștin. Din contră, este exact ceea ce spune Domnul Isus Cristos. Ne face să ne întrebăm oare de ce nu auzim mai multe despre lepadarea de sine. După părerea mea, cred că adevăratul motiv, motivul profund, motivul fundamental pentru care nu auzim mai mult despre lepadarea de sine și purtarea crucii este simplul fapt că nouă nu ne place această idee. Lepadarea sau negarea de sine e negare proprie. Nimeni dintre noi nu dorim să ne lepădam de noi înșine. Noi dorim să ne slujim nouă înșine. Vrem să căutăm lucruri pentru noi, iar purtarea crucii, normal că înseamnă moartea sinelui. Aceasta este chiar mai rău decât negarea proprie, ne gândim și nu am vrea asta. Așa că ne întoarcem de la aceasta spre forme ale creștinismului mai ușor de digerat. Nu chiar atât de sollicitanți și probabil că promitem mult. Iată și motivul pentru care nu auzim atât de multe predici despre aceasta. Un pastor care accentuează cuvintele grele ale lui Cristos tinde să-și piardă enoriașii (membrii bisericii). Și în loc de a vorbi despre lepadarea de sine, ei vorbesc de stimarea proprie. E mult mai ușor să spui oamenilor că sunt minunați, și să-i ajuți să se împlinească primind tot ceea ce doresc. Uneori aceasta ia forma unei evanghelii prospere care este de fapt o erezie. Asta, desigur, fiindcă oamenii vor veni în mare număr la acest fel de predică. Și mai mult de atât, acest model de predică, nu ezit s-o spun, este, probabil neintenționat, dar este, cu toate acestea, o lepadare față de evanghelia lui Isus Cristos.

MEDITATIE

(*urmare pagina anterioara*)

Cu cât începem să ne gândim mai repede la lepădarea de sine, înțelegem de ce este atât de esențială, și de ce nu este pusa în al doilea rând. Fiindcă, ce este de fapt lepădarea de sine? Lepădarea de sine este opusul căutării de sine. Și ce este căutarea sinelui? Căutarea sinelui este esența păcatului. Iată de ce Biblia ne descrie ca niște oi călătoare de sine. Isaia 53:6 - „Noi rătăceam cu toții ca niște oi. Fiecare își vedea de drumul său.”

Iată de ce Petru descrie oamenii nenăscuți din nou ca cei ce urmează dorințele corupte ale naturii păcătoase în locul autorității. (2 Petru 2:10).

Iată de ce apostolul Pavel descrie ultimele zile spunând că oamenii vor fi iubitori de sine. (2 Timotei 3:2)

Iată de ce în 2 Corinteni 5:15 apostolul descrie scopul celor ce au fost înviați în Cristos spunând, „cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși ci pentru Cel ce a murit pentru ei și a înviat.” El indică faptul că înainte de a deveni ai lui Cristos ei trăiau într-adevăr pentru ei înșiși.

Și dacă vreți opusul acestui mod distructiv de viață, te întorci la Domnul Isus Cristos și la acea descriere remarcabilă a Sa în cel de-al doilea capitol al Epistolei lui Pavel către Filipeni. Aceasta spune despre Cristos că a fost egal cu Dumnezeu dar nu s-a considerat la egalitate cu Dumnezeu în faptul de a se reține de la consecințe. El s-a golit de Sine Însuși, devenit ascultător. El a fost ca un om ascultător până la moarte, chiar moarte pe cruce, dar Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult și L-a dar un nume care e mai presus de orice nume, ca în numele lui Isus să se plece orice genunchi. Acum vedeți de ce este așa de important acest fapt al lepădării de sine? Lepădarea de sine este atitudinea lui Isus Cristos. Și cei ce aparțin lui Cristos trebuie s-o aibă și să fie ca și El. Ce anume ne aduce la negarea sinelui și purtarea crucii? Lucrul care cu adevărat face aceasta, factorul care motivează cu adevărat în viața de creștin este exemplul lui Isus Cristos Cel care a făcut-o mai înainte. Când noi Îl urmăm, noi mergem după un Cristos care Și-a dus crucea, care a fost la cruce, care a murit pentru noi, și care, cu mâinile larg deschise, chiar în momentul morții, a spus, „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu (Cel crucificat) vă voi da odihnă” (Matei 11:28). Este acea dragoste a lui Cristos care a întors oamenii de la egocentrism spre timpuri de bunătate și în istoria creștină. Aceasta este ceea ce arată pe un bărbat sau pe o femeie. Nu este frica de iad, deși ar trebui să ne fie frică de iad. Nu este promisiunea unor mai răsplătiri sau binecuvântări, chiar dacă sunt cu siguranță promisiune de răsplată și binecuvântări. Este, mai degrabă, imaginea lui Isus Cristos care s-a lepădat de Sine Însuși și a purtat crucea Sa pentru salvarea noastră. O, bărbații și femeile care înțeleg asta, ei sunt cei care iau împărăția cerurilor cu năvală. (Matei 11:12). Ei sunt cei care insistă să intre pe poarta cea strâmtă care este mântuirea și evită poarta cea largă care conduce la pierderea sufletelor.

Principalul proiect al Bisericii Baptiste Nr.1 “MARANATA” din Moldova Noua în anul 2011, este infiintarea în cadrul bisericii noastre a unei gradinite pentru copii prescolari care provin atât din familiile creștine cât și pentru cei care provin din familiile necreștine, gradinita care va debuta odata cu începerea anului școlar 2011-2012.

Sustine-ti în rugăciune împlinirea acestui proiect !

FERICIRILE

„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!”

Pastor Sabin Varan

Text: Matei 5:3

Predica Domnului Isus de pe munte este plină de învățătură. Tema cu care începe Domnul Isus este de mare interes și ne vorbește despre ce este și cum se poate primi fericirea adevărată. Din primele cuvintele ale Domnului Isus ne putem da seama că fericirea depinde de ceea ce poți deveni și nu de ceea ce poți avea. Astfel Domnul Isus afirmă că fericiti sunt cei săraci în duh și că aceștia vor primi Împărăția cerurilor. Mai întâi aș vrea să observăm ce ne înseamnă să fii „sărac în duh”? Mulți confundă expresia aceasta cu vorba des folosită în popor „a fi sărac cu Duhul”, însă între cele două este o mare diferență de semnificație și importanță chiar dacă aparent în expresie diferența o face cele două prepoziții „în” și „cu”. A fi sărac cu Duhul înseamnă a fi lipsit de inteligență, a nu fi în toate capacitățile de cunoaștere și de înțelegere. Expresia este folosită în mod special pentru cei care nu au școală, nu sunt foarte inteligenți, pentru cei săraci, pentru cei neajutorați. Nu la aceștia se referă Domnul Isus și ea nu este o afirmație care aduce laudă sărăciei. Prin faptul că ești sărac nu înseamnă că ești mai aproape de Împărăția lui Dumnezeu. Nu este nici un merit înaintea lui Dumnezeu sau un avantaj în faptul că ești sărac. Sărăcia nu garantează spiritualitatea. Domnul Isus nu afirmă aici că cei ce sunt săraci – în nevoi materiale - vor primi Împărăția lui Dumnezeu.

Ce poate însemna atunci o astfel de expresie? Ce stă în spatele cuvintelor Domnului Isus? În contextul predicii Sale preocuparea Domnului Isus este duhul și accentul este pus pe sărăcia în duhul. Domnul Isus vorbește despre o stare ce trebuie să caracterizeze viața omului care îl cunoaște pe Dumnezeu. Ea face diferența între creștinul adevărat și omul firesc, este o distincție clară, absolută. Nu este o chestiune prin care este suprimată personalitatea noastră și nu presupune ca noi să fim rușinoși, retrași, plini de teamă, slabi sau lipsiți de curaj. A fi sărac în duh este o calitate ce trebuie să fie evidentă în viața fiecărui credincios și fără de care intrarea în Împărăția cerurilor nu este posibilă. Ca să o putem înțelege ne este de folos exemplul Domnului Isus unde este cel mai bine ilustrat. Deși era egal cu Dumnezeu (Filipeni 2:6) a devenit om și-a asumat o natură asemănătoare cu a păcatului și a decis să trăiască pentru o vreme ca om. Cu toate acestea Domnul Isus se recunoaște complet dependent de Tatăl și admite că fără puterea Lui nu poate face nimic. Cel mai bine se vede smerenia și dependența de Dumnezeu Tatăl urmărind viața Lui de rugăciune și timpul pe care îl petrece în rugăciune. Astfel El și-a demonstrat sărăcia în duhul. Sărăcia în duhul este o atitudine ce presupune absența totală a mândriei și a încrederii în sine. Ea înseamnă să nu te bazezi pe nimic din ce poți face tu, sau pe ce poți avea tu – familie, poziție socială, posesiuni materiale, renume, o anumită naționalitate ci să recunoști ajutorul și dependența de Dumnezeu.

Calea de urmat pentru a deveni sărac în duhul nu este ieșirea din comunitate spre o viață monastică, ascetică, ci să privești spre Dumnezeu din locul în care te găsești. Vei descoperi nevoia după Dumnezeu, te vei vedea ca păcătos și vei găsi adevărata împlinire prin ceea ce poate da El. Vei înțelege încă o dată că despărțit de El nu poți face nimic. A fi sărac în duh înseamnă a fi dependent de Dumnezeu pentru orice decizie și pentru orice domeniu din viața ta. Fericirea adevărată poate fi cunoscută doar când te golești de tine însuși și devii sărac, fiind gata să ceri și să accepți plinătatea lui Dumnezeu în viața ta

SA NE RUGAM PENTRU:

- Bolnavii bisericii: - Tutuian Teofil- Popescu Ana- Iancu Ion- Iancu Florica- Craiovan Petru - Subert Francisc
- Toti cei care au fost expusi Cuvantului in perioada de evanghelizare din noiembrie 2010
- Slujitorii bisericii
- In fiecare zi de vineri, biserica este chemata la o zi de jertfa prin post si rugaciune
- Grupele de rugaciune constituite in cartierul Baron care se intalnesc pentru rugaciune in fiecare miercuri de la ora 13.00 si joi de la ora 16.00
- Toti copiii bisericii
- Marturia membrilor bisericii noastre in orasul Moldova Noua
- Infiintarea primei Gradinite baptiste din oras, in cadrul bisericii noastre
- Pentru cei care au fost odata membri ai biseicii noastre iar acum s-au departat de la credinta